

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Jordens Kiærlighedshistorie, eller Aarstiderne

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 291. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893709731536/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

(Da just Stamlen var af Tis),
Men desmeer alvorligt, med en Tale,
Der igjennembruste Fjeld og Dale,
De blev viët — og meget snart
Alting klappet var og klart.

„Hvordan det faldt ud?“ — I søde Pøder
(Af det smukke Kien forstaaer sig; thi
Svar paa Drenges Spørsmaal mine Ni
Aldrig sig indlader i)
Hvordan det derefter gik vor Moder
I sit Ægteskab? hvordan det staaer
End den Dag i Dag med den Forening?
(Det er udenviivl Jert Spørsmaals Mæening)
Herre Gud! det gik og staaer,
I — som aftalt — tvende Senge —
Som det i de beste Huuse gaaer
Langt om længe —
Som i Fjor, saa i Mar.
Han er ei at laste, hun at rose —
Hun er stille, han er fod i Høse —
Hun er huuslig, han er Ven af Fred —
Af og til blir hjit lidt murret,
Her lidt knurret;
Men, som sagt, det gaaer — og varer ved.
„Er hun da den gamle huld — at sige:
„Har hun Godhed for ham — og deslige?“
Ved jeg det? — Hun falder vel iblandt
Eidt i Tanke, sidder laus og grunder,
Sværmer — drømmer selv imellemstunder
Om de tre, som kom, og svandt —
Sladver ofte med sin Terne,
Som fortæller, og som hører gierne,
Til langt ud paa Natten — — men
Trods dog alle disse Drømmerier

(Som den Gamle kalder Poesier),
Huld nu, eller ikke huld,
Er og blir hun reen som Guld.
At hun er en stadig Kone worden —
At de ere begge to
Mønstre paa Bestandighed og Troe,
Føle vi — særdeles her i Norden.
